

[Mølgaard]

appellere til, at nordiske relationer bruges til at nedtrappe svenske beslutninger om at iværksætte noget nyt i Barsebäck. Ja, havde man haft indflydelsesmulighed, ville appeller i retning af at lukke Barsebäck være på deres plads på det grundlag, vi kender i dag, men jeg skal fuldt erkende, at det jo er sådan, at regeringen i høj grad har afskåret sig fra nordisk indflydelse, fordi indflydelseslinjerne går i en anden retning. Det skal handelsministeren ikke lastes for, men det skal regeringen og folketingsflertallet lastes for.

Hvad angår Nordsøen, synes jeg, regeringen fører en fuldstændig rigtig politik. Der er det et spørgsmål om at administrere et monopol, et monopol på, hvad der burde være fælleseje, men som er udliciteret i henhold til en koncession, som vel ingen drømte om at indgå i dag. Det drejer sig om at udnytte koncessionsbetingelserne på den mest fornuftige vis, hvor man virkelig tager hensyn til samfundets interesser i dag, og det finder jeg at handelsministeren har gjort.

Wilhelm (VS):

Jeg synes, det er nyttigt nok, at handelsministeren i dag har haft lejlighed til at erklære, at det stadig væk er regeringens officielle politik, når folk ellers er blevet dysset i søvn, at få gennemført disse atomkraftværker. Så ved i hvert fald modstanderne, at de har al mulig grund til ikke at lade sig dysse i søvn.

Det eneste konkrete punkt i dette forslag til beslutning er jo ikrafttrædelsesloven for kernekraft, og den beslutning kan VS som bekendt godt undvære. Jeg skal kort repetere hvorfor. For det første på grund af de miljø- og sikkerhedsrisici, som har været meget diskuteret. For det andet – og fuldt så meget – fordi det er en centralistisk, bureaukratisk løsning på energiforsyningsproblemerne, som uundgåeligt fører til et centralistisk og bureaukratisk samfundssystem med nogle yderligere skridt i retning af kontrol og overvågning af os alle sammen som en simpel nødvendighed. Og det er for det tredje, fordi det ikke mindsker, men tværtimod øger afhængigheden af multinasserne. Endelig, hvis vi skal se aktuelt og praktisk på det, fordi det er den energiforsyningsløsning, som giver mindst beskæftigelse og bruger mest valuta overhovedet af alle de foreliggende muligheder.

Når hr. Karlskov Jensen spørger om, hvorfor regeringen egentlig har udsat det, og spørger om, hvad der er sket siden 1976, så er svaret jo ganske enkelt, at der er sket noget ude i befolkningen. Det har intet at gøre med hverken økonomien – den kendte man – valutabehovet – det kendte man – sikkerhedsrisici – dem kendte man – miljørisici – dem kendte man – og alle de andre ting, men simpelt hen med, at modstanden er vokset ud over alle bredder. Det er baggrunden for udsættelsen, og den skal så vidt muligt fastholdes.

Må jeg lige sige, at de fem atomkraftværker, der var planlagt i den plan, som forslagsstillerne henviser til, jo kun ville bidrage med 15 pct. af energiforsyningen i 1995, når de alle sammen var kommet i funktion. Det er i det lys, vi skal se det, når vi kigger på de andre muligheder.

De øvrige punkter i regeringens energiplan fra 1976 er vi som bekendt tilhængere af. Det er rigtigt, som forslagsstillerne skriver, at i de forløbne to år er der intet sket. Så tilføjer de ganske vist: »som kan begrunde en ændret målsætning,« men det må selvfølgelig være en skrivfejl. Der er sket masser af ting, der kan begrunde en ændret målsætning, men hvad angår realiseringen af de øvrige punkter, er der praktisk taget intet sket. Der har været disse ikke-måltrettede tilskud til isole-ring, som har givet alt for lille effekt i forhold til investeringerne, og som delvis har lagt sig i vejen for fornuftige foranstaltninger.

Vi ville godt være med til at fremskynde disse øvrige områder, men vi må samtidig sige, at der faktisk er sket noget i forudsætningerne, som gør, at disse øvrige områder fra 1976-planen slet ikke er nok. Den geotermiske energi er praktisk taget ikke med blandt disse øvrige områder. Jeg kender godt ministeriets svar: at der næsten ikke er noget at hente dér, men det strider altså kraftigt imod, hvad der oplyses fra Skive kommune, som går for at være Danmarks energiby, og som har sat sig særlig ind i det. De siger noget med 8 mill. olietonsækvivalenter om året i geotermisk energi. Det kan være, det er forkert. Det er noget, vi bliver nødt til at forfølge. Og så er der bioenergien, som efter de rapporter, der ligger, kunne dække 20–25 pct. af den samlede energiforsyning. Den er